

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/155/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314225225
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4314225225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Eriky Madarászovej v právnej veci žalobcu : Prima banka Slovensko a. s. , so sídlom Hodžova 11, Žilina IČO: 31 575 951, proti žalovanej : Bc. G. N. nar. XX.XX.XXXX, bytom D. H. XXX, o zaplatenie 3. 935, 26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu v Leviciach č.k.9C/685/2015-59 zo dňa 19.10.2016 , takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 3.935,26 eura s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e.**

V časti, týkajúcej sa lehoty plnenia tento rozsudok **m e n í** tak, že žalovaná je povinná priznanú sumu zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.935,26 eur , splatný úrok 257,91 eur , úrok z omeškania 3,92 eur, 17,90 % úrok ročne zo sumy 3.935,26 eur od 03.01.2013 do zaplatenia, 8,75% úrok z omeškania ročne zo sumy 4.193,17 eur od 03.01.2013 do zaplatenia , v splátkach po 150 eur mesačne pod stratou výhody splátok , vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % . Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1,2 § § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 1 ods.2, § 9 ods. 2 písm. k , , 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a §255 ods.1, § 262 ods. 2 CSP a zisteným skutkovým stavom , na základe čoho mal preukázané, že žalobca dňa 29.12.2014 doručil súdu žalobu a žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu 3.935,26 eura ktorá suma predstavuje neuhradený zostatok na úvere poskytnutý žalovanej na základe úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, zavretej 06.07.2012. Žalovaná sa zaviazala splácať úver, poskytnutý v celkovej výške 4. 000 eur, v pravidelných mesačných anuitných splátkach po 75, 45 eur. Pohľadávka žalobcu predstavuje nesplatenú istinu poskytnutého úveru 3. 935, 26 eur, úrokov 257, 91 eur, úrokov z omeškania 3, 92 eur (7 % ročne) a poplatku za upomienky 67, 96 eur. Žalovaná nesplácala poskytnutý úver v súlade so zmluvnými podmienkami, preto ju žalovaný listom zo dňa 18.12.2012 vyzval na predčasné splatenie zostatku úveru do 31.12.2012, na čo žalovaná nereagovala. Žalobca v súlade so zmluvou o úvere pristúpil k zospoplatneniu úveru z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanou ku dňu 02.01.2013 a vyčíslil dlžnú sumu na 4.197,09 eura.

2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania uviedol, že žalobca so žalovanou uzavreli dňa 06.07.2012 úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový úver 4. 000

eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splátiť v 120 mesačných anuitných splátkach po 77, 76 eur. Fixná úroková sadzba bola stanovená 17, 9 % ročne, RPMN 20, 68 %, priemerná RPMN 19, 59 %, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 16.07.2012, poslednej 15.06.2022, poplatok za správu úveru 1, 99 eur mesačne. Listom 24.09.2012 žalobca zosplatnil úver k 02.01.2013 a vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlhu najneskoršie do 10 dní od zaslania listu. Z prehľadu splácania úveru možno zistiť, že žalovaná u úveru zaplatila tri splátky a to 16.07.2012, 15.08.2012 a 17.09.2012 a za tento čas zaplatila spolu 159, 55 eur, od toho dátumu už splátky neuskutočňovala. Úverovú zmluvu, ktorú uzatvorili 06.07.2012 banková spoločnosť a občan spotrebiteľ je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľskou zmluvou podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Súd preto preskúmal obsah úverovej zmluvy a dojednané zmluvné podmienky v zmysle noriem spotrebiteľského práva a nezistil neprijateľné zmluvné podmienky, keďže zmluva obsahuje obligatórne náležitosti tak, ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Žalovaná porušila zmluvné podmienky, keď od septembra 2012 prestala splácať pravidelné splátky, preto žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Žalovaná tvrdila, že zostatok neuhradeného úveru žalobca vykazuje vo vyššej výške, než ako ho eviduje ona, pritom napriek výzve súdu nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali jej procesnú obranu. Keďže žalovaná nepreukázala, že by bol zostatok nižší, než akého sa žalobca domáha zaplatiť, súd mohol vychádzať len z predložených listinných dôkazov žalobcu. Žalobca eviduje tri platby úveru, a to zo 16.07.2012 vo výške 71, 765 eur, z 15.08.2012 vo výške 71, 76 eur a zo 17.09.2012 vo výške 16, 03 eur, spolu 159, 55 eur. Takto neuhradená istina predstavuje 3. 935, 26 eur, do zosplatnenia úrok z úveru 257, 91 eur, úrok z omeškania do zosplatnenia 3, 92 eur a poplatok za upomienku 67, 96 eur. Vzhľadom k uvedenému je žalovaná povinná vrátiť poskytnutý úver s úrokmi aj poplatkami. Žalovaná sa s plnením dlhu dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka od prvého dňa nasledujúceho odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru až do zaplatenia.

3. Žalovaná žiadala o povolenie splácať pohľadávku v splátkach. Svoj návrh na splácanie v splátkach síce nijak neodôvodnila, súd jej však vzhľadom na výšku pohľadávky povolil splátky po 150 eur mesačne s tým, že ak neuhradí čo len jednu splátku, stane sa celý zostatok dlhu splatný naraz. V odpore uvádzala, že z dôvodu starostlivosti o svoje maloleté dieťa sa nemohla zaradiť do pracovného procesu, z čoho možno predpokladať, že sa dostala do finančných problémov a len ťažko bude schopná celú prisúdenú sumu zaplatiť naraz. Súd je toho názoru, že povolenie splátok nijak ekonomicky a existenčne neohrozí žalobcu, keď bude žalovaná riadne jednotlivé splátky platiť. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu patrí náhrada trov konania voči neúspešnej žalovanej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

4. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obe strany sporu. Žalobca napadol rozsudok súdu prvej inštancie v časti povolenia zaplatiť dlh v splátkach a v tejto časti navrhol rozsudok zmeniť a uložiť žalovanej zaplatiť celý dlh do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch uviedol, že rozhodnutie v napadnutej časti o povolení splátok, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Poukázal na to, že súd postupoval nesprávne, pretože ust. § 232 ods. 3 CSP síce umožňuje určiť lehotu na plnenie dlhšiu ako tri dni, ale len v odôvodnených prípadoch. Súd sa vôbec nezaoberal objektívnym preukázaním majetkových pomerov žalovanej a svoje zistenie obmedzil len na subjektívne tvrdenie žalovanej, bez preukázania tvrdených faktov.

5. Žalovaná napadla odvolaním rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a navrhla ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala, že súd nedostatočne zistil, aký je jej dlh voči žalobcovi, pretože vychádzal len z tvrdení žalobcu, že zaplatila len tri splátky spolu v sume 159,55 eura, čo ale nie je pravda, lebo zaplatila na úvere viac. Súd prvej inštancie nesprávne vypočítal aj úroky z úveru aj úroky z omeškania, čím ju ako spotrebiteľa poškodil na jej právach. Nesúhlasila ani s výškou povolených splátok, pretože sumu 150 eur mesačne nie je schopná splácať lebo nemá žiadny príjem a stará sa o jedno maloleté dieťa.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku, okrem povolení splácať dlh v splátkach voči ktorému podal odvolanie, je vecne správne. Žalovaná neuvádza v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť napadnutého rozsudku. Rovnaké tvrdenie, že jej dlh je nižší, už uvádzala v odpore proti platobnému

rozkazu, ale do rozhodnutia súdu napadnutým rozsudkom toto tvrdenie ničím nepreukázala, nedoložila žiadne listinné dôkazy potvrdzujúce jej procesnú obranu.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podali obe strany v zákonnej lehote, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu i žalovanej (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal obe odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, 2 § 177 ods. 2 písm. c/ CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je na podklade záverov z vykonaných dôkazov v časti týkajúcej sa povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania vecne správny., preto ho v tejto časti podľa § 387 ods. 1 v spojení s ustanovením § 470 ods. 1 CSP potvrdil. V časti týkajúcej sa lehoty plnenia v splátkach tento rozsudok podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovanej uložil zaplatiť tento dlh v zákonnej lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadu, ak
a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,
b) Ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,
c) Určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

9. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

11. V prejednávanej veci bola žaloba podaná pred 30. júnom 2016 v sporovom konaní. Na sporové konania sa s účinnosťou od 1. júla 2016 vzťahuje Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, však zostávajú zachované (§ 470 ods. 1, 2 CSP).

12. V danom prípade žalovaná v podanom odvolaní namietala to, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, ak vychádzal len z tvrdení žalobcu o výške dlhu, pretože podľa nej má dlh nižší ako je žalovaná suma. Žalovaná túto skutočnosť tvrdila už pred súdom prvej inštancie, napriek tomu (ani na výzvu súdu) toto tvrdenie ničím nepreukázala, ani nešpecifikovala, akú sumu žalobcovi zaplatila. Odvolací súd viazaný dôvodmi odvolania tak nemal možnosť posudzovať námietky žalovanej, ktoré by boli právne relevantné.

13. Odvolací súd s ohľadom na uvedené, posúdil odvolanie žalovanej ako nedôvodné, preto mu nevyhovelo a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 3.935,26 eura s príslušenstvom a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

14. Odvolací súd prejednal aj odvolanie žalobcu, ktorý namietal, že súd povolil žalovanej zaplatiť prisúdený dlh v splátkach napriek tomu, že pre takéto rozhodnutie nemal preukázané splnenie podmienok pre takýto postup podľa § 232 ods. 3 CSP.

15. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

16. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

17. Zákon (CSP) v citovaných ustanoveniach stanovuje lehotu na plnenie uloženú súdnym rozhodnutím v rozsahu 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie. Ak má súd za to, že v prejednávanom prípade je na mieste určiť, že plnenie sa má uskutočniť v splátkach, tak táto časť výroku rozhodnutia súdu musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver, že je vhodné povoliť plnenie v splátkach. Dôkaznú povinnosť má ten, kto žiada povoliť plnenie v splátkach, v tomto prípade je to žalovaná. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o povolení plniť splátky len na tvrdení žalovanej o jej osobných a majetkových pomeroch, ale bez akéhokoľvek preukázania týchto tvrdení doložením listinných dôkazov. Žalovaná ani k odvolaniu nedoložila žiadne listinné dôkazy preukazujúce jej osobné pomery, ktoré jej bránia zaplatiť dlh v lehote troch dní, resp. v nižších splátkach ako jej určil súd.

18. Odvolací súd za danej procesnej situácie, keď žalovaná neuniesla dôkaznú povinnosť tvrdenia, že vzhľadom na dlh, ktorý musí zaplatiť a na jej osobné a majetkové pomery, je dôvodné určiť jej plnenie v splátkach, musel rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o povolení splátok zmeniť tak, že jej splátky nepovolil a uložil jej zaplatiť pohľadávku v zákonnej lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP).

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).